

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:
Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne znaki towarowe TORRES, międzynarodowy słowny znak towarowy TORRES i międzynarodowy słowny znak towarowy LAS TORRES dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ element TORRE pełni dominującą rolę w całościowym wrażeniu wywieranym przez zgłoszony znak towarowy, między oznaczeniami tworzącymi sporne znaki towarowe występują podobieństwa fonetyczne i wizualne oraz w stosunku do tych znaków zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, które czyni niemożliwym ich współistnienie na rynku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ú. 1994, L 11, str. 1)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:
Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Różne wspólnotowe graficzne i słowne znaki towarowe oraz krajowe graficzne znaki towarowe dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i częściowe odrzucenie wniosku o rejestrację znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonej decyzji odmawiającej rejestracji znaku towarowego zgłoszonego dla towarów z klasy 33

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ element TORRE pełni dominującą rolę w całościowym wrażeniu wywieranym przez zgłoszony znak towarowy, między oznaczeniami tworzącymi sporne znaki towarowe występują podobieństwa fonetyczne i wizualne oraz w stosunku do tych znaków zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, które czyni niemożliwym ich współistnienie na rynku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ú. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — TORRES przeciwko OHIM — Bodega Peñalba López (Torre Albéniz)

(Sprawa T-287/06)

(2006/C 310/40)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M.A. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Bodegas Peñalba López, S.L.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 27 lipca 2006 r. wydanej w sprawie R 597/2004-2 przy jednoczesnym obciążeniu OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bodega Peñalba López, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy Torre Albéniz dla towarów z klas 32 33 i 39 — zgłoszenie nr 1.191.683

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2006 r. — CESD-Communautaire przeciwko Komisji

(Sprawa T-289/06)

(2006/C 310/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre Européen pour la Statistique et le Développement ASBL — CESD-Communautaire ASBL (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciele: D. Grisay i D. Piccininno, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— przyjęcie niniejszej skargi o stwierdzenia nieważności, wniesionej na podstawie art. 230 WE przeciwko decyzji Komisji z dnia 11 sierpnia 2006 r.,

— stwierdzenie dopuszczalności skargi,

— tytułem żądania głównego, stwierdzenie zasadności skargi i rozstrzygnięcie co do nieważności decyzji Komisji z dnia 11 sierpnia 2006 r., ponieważ jest ona wynikiem nadużycia władzy lub jest obciążona brakiem uzasadnienia, jak również oczywiste błędne oceną,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2006 r. Komisja, na podstawie art. 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾, stwierdziła, że skarżąca istotnie naruszyła warunki trzech umów wiążących ją z Eurostat w przedmiocie współpracy technicznej w dziedzinie statystyki (program PHARE) poprzez odmowę przekazania do dyspozycji Komisji informacji pozwalających na przeprowadzenie audytu w zakresie realizacji spornych umów. Ponadto zaskarżona decyzja precyzuje, że Komisja zastrzega sobie prawo do realizacji naruszonych postanowień umownych wszelkimi stosowanymi środkami, w tym na drodze sądowej, a w razie potrzeby dochodząc zwrotu kwot, jakie okazałyby się należne.

Na poparcie żądania stwierdzenia nieważności kwestionowanej decyzji skarżąca powołuje trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy oparty jest na domniemanym nadużyciu władzy, analizowanym pod kątem obejścia procedury, z tego względu, że zaskarżona decyzja omija szczególne procedury rozstrzygnięcia sporów przewidziane w każdej z umów zawartych przez skarżącą z Komisją na podstawie art. 57 rozporządzenia finansowego nr 1605/2002, zastępując je w sposób jednostronny decyzją opartą na art. 93 ust. 1 lit. f) tego samego rozporządzenia. Skarżąca utrzymuje, że Komisja dopuściła się nadużycia procedury przewidzianej w art. 93 ust. 1 lit. f) w stosunku do jego podstawowego celu, jakim jest w opinii skarżącej wykluczenie oferentów, którzy jak stwierdzono, dopuścili się istotnego naruszenia warunków umowy przy okazji pierwszego przetargu, z uczestnictwa w następnej procedurze przetargowej, w celu wypowiedzenia umów, z których każda przewiduje inny sposób rozstrzygnięcia sporów, określając właściwość sądu i znajdujące zastosowanie prawo.

Zarzut drugi powołany przez skarżącą jest oparty na braku uzasadnienia. Skarżąca twierdzi, że sporna decyzja nie została właściwie uzasadniona, ani pod względem prawnym, ponieważ formułuje ona nieodpowiednie uzasadnienie polegające na zastosowaniu w sferze stosunków umownych przepisu dotyczącego właściwego zarządzania wspólnotowymi przetargami publicznymi, ani pod względem faktycznym, ponieważ zarzuty przedstawione przez Komisję w odniesieniu do skarżącej są pozbawione wszelkich podstaw, jako że skarżąca wykazała wolę współpracy ze służbami Komisji do spraw audytu.

W zarzucie trzecim skarżąca podnosi, że Komisja dokonała oczywiście błędnej oceny, jako że sporna decyzja dokonuje kwalifikacji zarzucanych skarżącej faktów bez uprzedniego uznania ich za istotne naruszenie warunków umowy, stosując procedury umowne wynikających z art. 57, akapit drugi rozporządzenia nr 1650/2002.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-290/06)**

(2006/C 310/42)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 27 lipca 2006 r. nr 06863, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana — RPO Puglia (nr CCI 1999 IT 161 PO 009);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 3 sierpnia 2006 r. nr 07231, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana — DOCUP Toscana Cel 2 (nr CCI 2000 IT 162 DO 001);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 3 sierpnia 2006 r. nr 07248, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej potwierdzenia i zgłoszenia wydatków tymczasowych oraz wniosku o płatność — DOCUP Vento Cel 2 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 162 DO 005);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 10 sierpnia 2006 r. nr 07473, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej Programu Operacyjnego Rozwój Przedsiębiorczości Lokalnej 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 161 PO 002) — Wypłata przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana;
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej z dnia 22 sierpnia 2006 r. nr 07755, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana — RPO Campania 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 161 PO 007);